

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XXIV. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

ga ambitionis, studium intimæ ho-
militatis.

VI. De Patientia & lon- }
ganimiratis condi- }
tionibus, gradibus, }
fundamentis. } 39

VII. De Actibus internis } 6.p.med. }
externisque patien- }
tia, & incitamen- }
tis. } 40

24.hebd.
post
Trinit.

Dominica XXIV. post Tri-
nitatem.

I. De Hamorrhoiſſa ſanata. Matt. 9.
Marc. 5. Luc. 8.

I. **C**um Iesus sequeretur laicum Archi-
synagogum ad sanandū eius filiam
mortuā vicinam, mulier, qua sanguinis flu-
xum passa duodecim annis in medicos or-
gauerat omnem substantiam suam, nec ab
ullo potuerat curari, accessit retrō & tetigit
simbriam vestimenti eius, dicebat enim
intra se, si tantum tetigero vestimentum
eius, salua ero. Et confestim siccatuſ est
fons sanguinis eius. Magna fiducia mu-
licis

lieris tam inueterati morbi curationem tam firmiter sperantis; at multò maior liberalitas Christi tam liberaliter integram sanitatem impertientis. Quis de quibuscunq̄ue, quantumuis inueteratis animi languoribus gratiâ Christi superandis desperet: si tantam eius in languoribus corporis curandis promptitudinem attentè perpendat? Fiducia filialis, amor tam amabilis Saluatoris.

II. *Christus conuersus ad turbam, aiebat: quis tetigit vestimenta mea? negantibus omnibus, ait Petrus: Præceptor, turba te comprimunt & affigunt, & dicis, qui me tetigit? dixit Iesus: Tetigit me aliquis. Nam ego noui virtutem à me exisse. Videns autem mulier quia non latuit, tremens venit & procidit ante pedes eius: & ob quam causam tetigerit eum, indicauit coram omni populo, & quemadmodum confessim sanata sit.* Aliquando Dominus voluit miracula à se patrata occultari, vt nos doceret in bonis operibus exercendis vitare inanem gloriam & hominum plausum: nonnunquam, vti hic, propalari, vt Archisynagogi & turbæ sequentis imbecillem fidem confirmare, atque in bonorum operum exercitatione subinde proximis

nostris ex pura intentione virtutum exempla monstranda esse ostenderet, sicque doceret exemplo, quod docuerat verbo: *Videte ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis.* Et: *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Fuga vanæ gloriæ, cura vitæ exemplaris, & puræ intentionis.

III. *Et dixit illi Iesus: confide filia, fides tua te salvam fecit, vade in pace.* Quam bonus Dominus his, qui recti sunt corde, quam liberalis erga sperantes in se! quam longè superat vota nostra pietatis suæ abundantia! illa sanitatem corporis speravit, & hanc, & simul animæ salutem impetravit, & filia gratiæ ex filia gehennæ fieri meruit. Quanto humilitatis, gratitudinis, amoris affectu hanc tantam Domini erga se benignitatem suspexerit, de prædicarit, & reliqua vita compensarit? Idem tibi similem gratiam

toties experto faciendum
existima.

De Zachæo conuerso. Luc. 19.

H.

I. **P**erambulante Iesu Iericho, Zachæus Princeps publicanorum, statura pusillus, cupidus eum videndi, præcurrens ascendit in arborem Sycomorum, ut videret illum inde transiturum. Filius Dei qui in mundum venerat quærere & saluum facere, quod perierat, nunc perambulat Iericho ad quærendum Zachæum, ut ex mancipio Mammonæ faceret filium Abrahæ: quem gratia sua abundante sic præuenit, sic illuminauit, sic accendit, ut se à vera virtutis semita aberrasse humiliter agnosceret, verum Saluatorem videre ardentem cuperet, & ut voti sui compos fieret, se risui omnium exponere non dubitaret? Nisi & te sic pius Iesus quæsisset, ubi nunc esses? quam profundè in luto concupiscentiarum tuarum demersus hæeres? Admiratio diuinæ benignitatis erga peccatores, gratitudo, amor.

II. *Suspiciens Iesus vidit illum, & dixit: Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. At ille festinans descendit, & excepit illum gaudens, murmurantibus omnibus quod ad hominem peccatorem diuertisset. O inæstimabilis*

bilis liberalitas Saluatoris ! O incomparabilis felicitas talis peccatoris ! quæ desiderabat videre , meretur hospicio excipere : & quem pascebat cibo corporali, ab eo pasci meretur cibo spirituali. Inuides illi hanc felicitatem ? eandem sentis tibi toties offerri, quoties intus eum pulsantem audis ostium cordis tui : *Ecce sto ad ostium & pulso. Aperi mihi soror mea, amica mea.* Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. Gratitude, amor, feruor parendi diuinæ inspirationi.

*Apoc. 3.
Cant. 5.
Eph. 5.*

III. Stans autem Zacharus dixit ad Iesum : *Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus, & si quid aliquando defraudaui, reddo quadruplum, ait Iesus ad eum: quia hodie salus domui huic facta est, ac quod & ipsa sit filius Abrahae.* En dignos fructus pœnitentiæ, & veræ conuersionis, ad quos proferendos excitulat, inducitque præsentia Iesu. Si similes fructus producis, signa habes veræ ad Deum conuersionis: quæ si non habes, cura vt habeas, peccata commissa cum lacrymis detestando, confessione expiando, operibus satisfactorijs compensando, iniurias & damna proximis illata restaurando, &

feruenti eximiae perfectionis studio
præteriti temporis iacturam resarcire
conando. Feruor in his Zachæum i-
mitandi.

De Lazaro languente & mortuo.

III.

Ioan. II.

I. **L**azaro agrotante in Bethania, mo-
nitus Iesus à sororibus eius Maria
& Martha, curantibus illi nunciari: Do-
mine, ecce quem amas infirmatur; respon-
dit: infirmitas hac non est ad mortem, sed
pro gloria Dei: ut glorificetur Filius Dei
per eam, & tunc mansit in eodem loco duo-
bus diebus. Magna fuit sororum erga
Christum fiducia, magna in ipsius be-
neplacitum resignatio, confidenter
illi solum insinuantium: Ecce quem *S. Aug.*
amas infirmatur. Sufficit ut noveris, non *17. 49. 17.*
omnem amas, & deseris. Magnum item *Ioan.*
fuit illarum gaudium cum audirent,
hanc infirmitatem non esse ad mor-
tem: & nihilominus pius Dominus
permisit Lazarum mori, illas contri-
stari: insuper distulit eas præsentia
sua consolari: idque ex singulari a-
moris erga eas affectu, & zelo ma-
ioris gloriae Patris, maioris ipsarum,
aliorumque profectus spiritualis. Di-
stulit enim ideo illum sanare, ut posset

§§ 4

resu;

resuscitare, & hoc miraculo plurimos in fide confirmare, simulque illarum fiduciam, patientiam, constantiamque probare, meritum augere, & maiore gaudio non opinantes cumulare. Eundem quoque procedendi modum cum ceteris Electis servare consuevit, quos ad insignem perfectionem & gloriam evahere statuit. Fiducia, amor, resignatio.

II. Biduo elapso Christus Apostolis reditum in Iudæam denunciat: at illos tergiversantes: *Rabbi nunc quarebatur Iudæi lapidare, & iterum vadu illud* duplici ratione confirmat. 1. Quia ut sunt duodecim horæ diei, ita terminus vitæ, cuique à Deo est constitutus, qui præteriri non poterit: vel quia interim Iudæorum odium potuit inter tot horas mutari, aut mitigari. 2. Quia si quis ambulat in die, non offendit, benè agens & sincerè coram Deo ambulans, non incurrit morem, quamdiu eum servare constituit divina providentia: Impius autem, aliquando in pœnam peccati è medio tollitur, iuxta illud: *Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos.* Fiducia in aduersis, contemptus mortis pro gloria Dei.

III. Cau

III. Causam perfectionis ipsis rectè
 primùm insinuat: *Lazarus amicus no-*
ster dormit: sed vado ut à somno excitem
eum. Cumque id timore præoccupati
 non intelligerent; apertius quod insi-
 nuarat explicat: *Lazarus mortuus est, &*
gaudeo propter vos ut credatis, quoniam
non eram ibi. Sed eamus ad illum. dixit
ergo Thomas ad condiscipulos: Eamus &
nos, & moriamur cum illo. quàm pater-
 nè pius Dominus discipulos vacillan-
 tes erigit, rudes instruit, imperfectos
 tolerat, timidos animat, idq; quanto
 zelo eos feruore charitatis, & amore
 crucis inflammandi, vt cum Thoma
 ad ardua quæq; subeunda, & mortem
 ipsam pro gloria Dei oppetendam, se
 offerre non dubitarent. Amor Dei,
 zelus ardua quæque pro eius gloria
 faciendi & patiendi.

De eodem Lazaro resuscitato: ibid. IV.

I. Iesus priusquam suscitaret Lazarum,
 probat & corrigit Marthæ sibi
 occurrentis imperfectam fidem, quam
 prodit dicendo: *sed & nunc scio, quia*
quæcunq; poposceris à Deo, dabit tibi Deus,
 quasi ipse non posset vitam conferre
 per se, sed tantum precibus obtinere,
 cum tamen ipse esset Deus. Ideo re-
 spon-

S s s

spon-

Spondit: *Ego sum resurrectio & vita*: quasi diceret, Ego possum per me resuscitare & viuificare, *Credis hoc?* Cui Martha iam seipsam corrigens: *Ego credidi, quia tu es Filius Dei viui, qui in hunc mundum venisti*. Deinde voluit adesse Mariam huic miraculo, pro eius erga se eximio amore, vt eundem sic vehementius inflammaret, atque vt excellenti sua fide, resignatione & dilectione fratris resuscitationem impetraret. En quàm paternè amantissimus Saluator vndique occasiones Electorū suorum meritum augendi captat, tam cum eorum virtutem probat, & imperfectiones arguit, quā eum ad progressum exstimulat, & consolationibus mulcet. Constans amor Iesu consolantis & arguentis, Resignatio.

II. *Iesus vt vidit Mariam plorantem, & Iudaeos qui venerant cum ea plorantes, infremuit spiritu, & turbauit seipsum, & dixit: ubi posuistis eum? dicunt ei; Domine, veni & vide. Et lacrymatus est Iesus. Dixerunt ergo Iudaei, ecce quomodo amabat eum; licet alij id calumniarentur.* Quam cordiales Christus fudit lacrymas, & quidem triplices, compassionis erga Iudaeos flentes, quos praeuidit ex hoc miraculo occasionem se interficiendi

eiendi capturos: commiserationis erga defunctum & pias sorores afflictas: compunctionis ex recordatione peccati, per quod mors introisset in mundum, & pro quo abolendo ipse breui mortem foret subiturus! Quanti amoris hæ omnes lacrymæ sunt indices? quam potenter ad collacrymandum inuitant! Et nihilominus eheu quam pauci sunt, qui se his emolliri sinunt? Zelus imitandi has triplices Christi lacrymas.

III. *Iesus sublato lapide, eleuatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi, quoniam audisti me; Ego autem sciebam, quia semper me audis. sed propter populum qui circumstat, dixi, ut credant, quia tu misisti: hac cum dixisset: voce magna clamauit: Lazare, veni foras, clamat voce magna tanquam loquens ad longè distitum, cuius anima erat in limbo: imperat ut prodeat uiuus, tanquam vitæ & moris habens imperium. audiit ille Domini vocem, paruic imperio, prodijt uiuus & sanus, qui mortuus fuerat, & iam fœtebat Quod Lazaro præstitit corporaliter Christus, idem præstat spiritualiter peccatori, cuius typum ille gerebat: Peccator enim, qui subtrahente se, ob commissi*

sum peccatum, gratia moritur, in terrenarum cupiditatum sepulchro conditur, lapide obdurationis clauditur, ob scandala præbita foetorem exhalat; à Christo per iustorum suffragia diuinæ inspirationis & motionis efficacia ad vitam gratiæ reuocatur, atque in stitit prauorum habituum, quibus ligatus prodierat, per directionem Patrum spiritualium liberatur. Ad patres ergò, imò maiores cum Lazaro tenetur Christo omni modo possibili referendas gratias. Gratitude, Feruor iustificationis beneficium eximio perfectionis studio compensandi.

V. De consilio, occasione suscitati Lazari, contra Christum habito. Ioan. 11.

I. **A**vditis his de Lazari resuscitatione, collegerunt Pontifices & Pharisei conciliū & dicebant: quid facimus, quia hic homo multa signa facit? si dimittimus eum, sic omnes credent in eum, & venient Romani, & tollent nostrum locum & gentem, quā iusto Dei iudicio inuidiā & obstinatione sua excecati Iudei temporale & æternū regnum perdiderunt, dū ex-
tam

tam euidenti miraculo occasionem
verum Messiam perdendi captarunt,
quo ad credendum in ipsum permo-
ueri debuerunt; Quam acuto doloris
gladio cor pijsissimi Iesu transfixerit
tam obstinata inuidorum Iudæorum
malitia, ex pretiosissimis operum &
miraculorum suorum floribus instar
araneorum, non mel, sed virus exsu-
gentium; vti & illorum omnium,
quos præuidebat ex æmulatione non
bona, & zelo non secundum scientiam
pios seruatorum suorum in conuersio-
ne animarum conatus calumniaturos,
& impedituros. Horror inuidiæ, ob-
stinationis, ingratiitudinis, indiscretæ
æmulationis.

II. *Vnus autem ex ipsis Caiphas, cum
esset Pontifex anni illius prophetans dixit:
vos nescitis quicquam, neq; cogitatis, quia
expedit vobis, ut unus moriatur homo pro
populo, & non tota gens pereat. Ab illo ergo
die cogitauerunt, ut interficerent eum. En
miram diuinam prouidentiam, quæ
per os pessimi Pontificis nihil minus
cogitantis passionem Christi ad totius
generis humani salutem necessariam,
non proprio, sed prophetico spiritu
pronunciari voluerit, ad incredulos
confundendos, & fideles in fide con-*

firmandos! En miram simul hominum impiorum in oculis suis prudentium insipientiam, quibus id, quod ad cladem auerendam putarunt esse necessarium, temporale & æternum attulit exitium! Quam occulta, sed & quam iusta iudicia Dei, iniqua contra pios impiorum consilia in suam ipsorum perniciem vertētis! Admiratio diuinæ prouidentia, Reuerentia erga arcana Dei iudicia Horror ingratitude.

III. Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudaos, sed abijt in regionem iuxta desertum, in ciuitatem qua dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis. Cedit mansuetus Dominus furori aduersariorum vsque ad tempus à Patre præfinitum, interim se ad instātem agonem comparat: quot, quamque incensis desiderijs gloriæ Patris, & nostræ salutis, quot frequentatis actibus humilitatis, obedientia, compassionis, amoris, resignationis? Feruos in his Christum imitandi.

VI.	De natura, conditio-	} 6. p. med. }	} 45.
	nibus, & gradibus humilitatis.		
VII.	De Fundamentis e-	} 46.	} 46.
	iisdem perfectæ humilitatis.		

Domi-